

Kurucz Attila-életútinterjú

Az interjút készítette: Bálint Csaba

A beszélgetés helyszíne, időpontja: Budapest, 2023. március 31.

Szerkesztett, tömörített, kiegészített, lábjegyzetelt változat.

Bálint Csaba:

Mesélj a fiatalokorodról!

Kurucz Attila:

1950. január 6-án születtem Miskolcon. A Balogh Ádám utcában egy kertes házban, bérlőként éltünk, Miskolc külvárosában. Hetedikben és nyolcadikban a Szilágyi Dezső úti általános iskolába jártam, ott kezdtem belefolyni a közösségi életben mindenbe, amibe csak lehetett. Nyaranta elmentünk az iskolával táborozni a Bükkbe a dédesi vár közelébe. Én tizennégy évesen, egy triciklivel szereztem be a tábor ellátását a környező falvak lakóitól, tulajdonképpen ez volt az első szervezésnek mondható dolog az életemben. Kohóipari technikumot végeztem, tizenkilenc éves koromig ifivezetősködtem a volt általános iskolám úttörő csapatában, Nagy Béla igazgatóhelyettes úr inspirálására, aki később atyai barátom lett. A politikát mindig utáltam, hiába tevékenykedtem később a Kommunista Ifjúsági Szövetségben (KISZ) is. Érettségi után az Lenin KM-ben

¹ helyezkedtem el, négy műszakban dolgoztam, de ebből hamar elegendő lett, sikerült a kohászat anyagátvételi részlegébe kerülnöm – munkaidőm reggel hattól délután kettőig tartott –, ahová minden szükséges nyersanyag beérkezett a végpapírtól a mozdonyig. Ekkor kezdtem a „népműveléssel” foglalkozni a Lenin Kohászati Művek ifjúsági klubjában, de tulajdonképpen csak társadalmi munkában, a hivatalos munka mellett. A bezártságot utáltam, kellett valami értelmesebb elfoglaltság is, mert megőrültem volna.

1970-ben már szerveztem egy minifesztivált, Miskolc zenekarait egyfajta Ki Mit Tud?²-jelleggel léptettem fel. Nagyjából tíz helyi zenekar vetélkedett egymással, az elődöntők után egy döntő is volt. Zsűrit hívtunk, én elvállaltam a műsorvezetést is, hisz az LKM ifjúsági klubjában csak ketten voltunk, a klubvezető meg én, a normál munka után mindent mi csináltunk.

A klubvezetővel hamar összekulönböztem, és azzal a lendülettel el is mentem a Molnár Béla Ifjúsági Házba, ahol Kovács Lajos volt az igazgató, aki sokat sakkozott. Jól jött neki a tiszteletdíjas plusz munkaerő. Kértem, hogy „népművelőként” tevékenykedhessem a kohászatnál végzett délelőtti, tizennégy óráig tartó munka mellett, bár ilyen képesítemem nem volt, és nem is lett, de beleegyezett. Ezzel úgy lekötöttem magam, hogy egy idő után már haza se jártam, csak aludni, tizennégy óra után megebédeltem a Hámor étteremben, majd irány a Miskolci Ifjúsági Ház este tízig.

Autodidakta módon tanultam ki a szakmát. Létrehoztam egy klubot, aminek csak az volt a neve, hogy Klub. Vasárnap kivételével minden nap nyitva voltunk, hetente legalább kétszer valamilyen program is volt. Százötven–kétszáz ember járt oda rendszeresen, a helyiség negyven-ötven négyzetméteres volt, ennek megfelelően nagy rendezvényeket nem lehetett oda vinni, a nagy teret kívánó műsorokat az ifiház színháztermében tartottuk. Elég széles palettájú eseményeket szerveztem, a koncertektől a humoristák felléptetéséig. Sándor György³ többször

---

¹ Lenin Kohászati Művek, 1989-től DIMAG Rt, Miskolc legnagyobb ipari létesítménye.

² A Ki Mit Tud? a Magyar Televízió kulturális ifjúsági tehetségkutató műsora volt, amely 1962 és 1996 között összesen tíz adássorozatot ért meg.

³ Sándor György (1938) a Nemzet Művésze címmel kitüntetett, Kossuth- és Jászai Mari-díjas író, előadóművész, „humoralista”.

jött hozzánk, a műsorai előtt mindig nálam aludta ki magát. Minthogy tapasztalatom nem volt, kevés számú kapcsolatomat próbáltam használni, véletlenül zsenge tizenéves koromban ismertem meg Keszler Pál⁴ lányát, nagymamám szomszédjai voltak Budán, rajta keresztül jutottam el az ORI⁵-ig. Az ORI büfájében pedig rengeteg zenészt, potenciális felléptethető művészt, művésznőt ismertem meg. A klub szervezését jól csinálhattam, mert egy idő után módszertani mintaklubba váltunk, oktatási céllal is mutogatták a helyet, és ajánlották a programjainkat.

A klub rendezvényeinek voltak biankó plakátjai is, de ez nem volt magától értetődő, mert kis hely voltunk, viszont járt oda egy srác, akinek az anyukája a helyi nyomda párttitkára volt. Így mentek a dolgok.

Miskolcon ekkoriban nem sok zenés hely volt, egy tisztiklub, egy MÁV Művelődési Ház, a Vasas Művelődési Ház, az Ady Művelődési Ház, a Gárdonyi Művelődési Ház és az egyetemen is voltak ritkásan zenés rendezvények.

Bálint Csaba:

Hogy ismerted meg a Tolcsvay testvéreket⁶, akikkel aztán az 1973-as Diósgyőri Rockfesztivált szervezted?

Kurucz Attila:

Valamikor a hetvenes évek elején láttam Tolcsvayékat Miskolcon egy koncerten, összeismerkedtünk, utána játszottak az Ifiházban is, rendszeres klubjuk is lett nálunk, a rendezvénynek én voltam a felelőse, ha tetszik, a klub vezetője. Tolcsvay Bélával sokat beszélgettünk, istenigazából nem emlékszem pontosa, de úgy rémlik, azt gondoltam, hogy viccből dobta be nekem, hogy kellene rendezni egy rock-, illetve popfesztivált, de a beszélgetés végére kiderült, hogy halálosan komolyan gondolja. Ez egy szombati napon volt, 1973 februárja környékén, hétfőn már el is mentem ezzel az ötlettel Kovács Lajoshoz, a főnökömhöz, de aznap nem mondott semmit, hazament morfondírozni, majd két nap múlva elmentünk a Miskolci KISZ Bizottsághoz az ötlettel. Egyetlenegyszer tárgyaltam velük, ők azonnal ráharaptak, és ők egyengették tovább az engedélyezéshez szükséges utat, bár a szervező szervezeti egység továbbra is a Molnár Béla Ifjúsági Ház volt. A szervezés nagy részét Miskolcon én végeztem az ifiházban dolgozók segítségével, a zenekarok „beszervezését”, majd a műsor összeállítását pedig Budapesten Tolcsvay Béla. Én szaladgáltam ezután is mindenhová, például egy alkalommal fel kellett utaznom Pestre is, mert Béla azzal hívott fel, hogy szerinte ez nem fog menni, ki kell találunk valamit. Hegedüs Lászlóval,⁷ a *Magyar Ifjúság* újságírójával együtt mentünk fel Pestre a Budai Ifiparkba Bélával találkozni. Hegedüs már akkor is nagyban szervezett, például a Generált⁸ is ő vezette. Azért volt Miskolcon, mert előzőleg kitaláltuk, hogy legyen egy újság is kifejezetten a fesztiválra, ahol a fellépő zenekarokat mutatjuk be. Ezt

---

⁴ Keszler Pál (1929–1999) színigazgató, kultúrpolitikus. 1962–1977 között az Országos Rendező Iroda igazgatója volt.

⁵ Az Országos Rendező Iroda (ORI) a könnyűzenéért és a belföldi koncertszervezésért, illetve a műsoros előadás rendezésével, valamint az előadóművészi működésekkel kapcsolatos egyes feladatok ellátásáért felelős állami monopóliumjellegű szervezet volt a Kádár-rendszer idején. 1958-ban alapították, 1991-ig működött.

⁶ Tolcsvay Béla (1946) Kossuth-díjas gitáros, énekes, zeneszerző, szövegíró és Tolcsvay László (1950) Erkel Ferenc-díjas zenész, énekes, zeneszerző, előadóművész 1967-ben alakítottak közös zenekart Tolcsvay Trió néven, 1970 és 1973 között Tolcsvayék és a trió néven létezett együttesük.

⁷ Hegedüs László a hetvenes években a Generál menedzsere, illetve szabadúszó újságíró volt, a nyolcvanas években a Multimédia koncertszervező cég vezetője volt.

⁸ A Generál 1971 és 1979 között létező magyar rockzenekar.

Hegedüs László vette kézbe, Diner Tamás⁹ volt az újság fotósa. Az Ifiparkban Béla azzal fogadott, hogy minden rendben van, meghívta a Bergendyt¹⁰, nincs semmi baj.

Azt már nem is tudom, hogy ki mondta be, hogy legyen ez egy jótékonyági fesztivál, aminek majd a bevételéből létrejöhet a helyi ifipark. Akkor a Gárdonyi Művelődési Házban ez már téma volt, Demcsik Iván¹¹ igazgató vezetésével szerveződött. Az ifi park támogatására tudomásom szerint – pénzügyekkel én nem foglalkoztam – a költségek kifizetése után a bevételből 40.000 forint körüli összeg jutott. A zenekarok ugyan gázsit nem, de szállítási és útiköltséget kaptak.

Ma már persze azt gondolom, a felelősség átgondolása nélkül vállaltam el egy olyan fesztivál szervezését, amelynek semmilyen előképe nem volt itthon, persze, Woodstockról¹² olvastunk egy keveset, de csak azt tudtuk, hogy hatalmas tömeg volt ott. Csak annyit akartunk, hogy legyen egy nagy buli sok zenekarral. Utólag azt mondhatom, az volt a szerencsém, szerencsénk, hogy mindenki segíteni akart. Például eszemben nem volt ORI-engedélyt kérni, csak az utolsó pillanatban szólt valaki, hogy az is kellene, mert a sporthelyszíneken kizárólag ORI-engedéllyel lehetett koncerteket rendezni. Talán a műsor napja előtti héten jött meg ez az engedély, tulajdonképpen kész helyzet előtt álltak, talán már nem is merték volna ilyen adminisztratív módon meggátolni a fesztivált. Talán az is a szerencse része volt, hogy nem tudtam erről a kötelezettségről.

Bálint Csaba:

Hogy sikerült megszervezni a hangcuccot?

Kurucz Attila:

Ezt Szörényi Szabolcs¹³ fogta össze, előző nap megérkeztek a teherautók, és megpróbálták „összetákolni”, egész sikeresen, a több zenekar által összedobált cuccokat. Persze, ez mai szemmel alkalmatlan volt egy ekkora tér behangosítására, de mivel nem volt összehasonlítási alap, ezért ezzel sem volt gond, bár jobb lett volna, ha a közönség nem csak a lelátókról nézhette, hallgathatta volna a koncerteket.

Bálint Csaba:

Miért épp a DVTK¹⁴ pályát választottátok?

Kurucz Attila:

Eredetileg a Csanyik völgybe, a Majálisparkba (ez a Bükk egyik területe Miskolc belvárosától mintegy tizenöt kilométerre) találtuk ki ezt az egészet, de azt nem tudtuk volna körbe keríteni, így ingyenessé kellett volna tenni a rendezvényt. A környék a munkásosztály május elseji helye volt, az infrastruktúrája sem volt adott akkoriban. A stadionban még bajnoki meccsek voltak ennek ellenére. A DVTK elnöke, Fügecki Róbert¹⁵ hozzájárult a használatához.

Bálint Csaba:

---

⁹ Diner Tamás (1946) fényképész, reklámfotós.

¹⁰ A Bergendy-együttes az 1950-es évek végén alakult formáció. A nyolcvanas években Bergendy Szalonzenekar, majd utolsó éveiben Bergendy koncert-, tánc-, jazz- és szalonzenekar néven működtek.

¹¹ Demcsik Iván a miskolci Gárdonyi Művelődési Ház igazgatója volt a hetvenes években.

¹² A Woodstock egy Legendás amerikai rockfesztivál, melyet 1969. augusztus 15–18. között rendeztek meg.

¹³ Szörényi Szabolcs (1943) Kossuth-díjas énekes, basszusgitáros, zeneszerző, Szörényi Levente testvérével. Testvérével az Illés- és a Fongoráf zenekarokban játszottak együtt.

¹⁴ A DVTK-stadion Miskolc legnagyobb stadionja, az Andrásy Gyula u. 61. szám alatt található Újdiósgyőrben.

¹⁵ Fügecki Róbert a DVTK elnöke a hetvenes években.

Miért az Ex-Vér¹⁶ zenekart választottátok a helyi formációk közül?

Kurucz Attila:

Ez lehet, hogy ma már az Edda¹⁷ történetét ismerve furcsa lehet, de akkor az Edda egy egyetemi zenekar volt, és bár volt sok más, talán jobb miskolci együttes is, de az Ex-Vér mutatott a legjobban. Fellépőruháik voltak, nemcsak a zenére figyeltek, de még a koreográfiára is, és hát megvallom, őket ismertem a legjobban személyesen. Nagylaky József,¹⁸ a zenekarvezető egy évfolyammal lejjebb járt nálam az általános iskolában. Nagyon elvont zenét játszottak akkoriban, de extrém módon néztek ki, különlegesek voltak, és még egy fontos érvem volt már akkor is: ők nem feldolgozásokat játszottak, hanem saját zenét.

Bálint Csaba:

Hogyan élted meg azt a napot?

Kurucz Attila:

Nem volt egyszerű. Kezdve azzal, hogy a későbbi nejemet pár hónappal korábban ismertem meg. Aznap délelőtt odajött hozzám, hogy: „Menjünk el anyukámékhoz.” Még nem mutatott be ekkor, de ő úgy érezte, ez a megfelelő pillanat. „De, Kati, hát nem látod, hogy örültek háza van?” „De ők ebéddel várnak.” Mit lehetett tenni, elmentünk. Kétszeresére dagadt fejjel, de mentem. Egy kivezényelt rendőr meg is kérdezte, hogy: „Hova, hova, Kurucz elvtárs?” „Hát, hogy anyósoméknak, meg ez, meg az.” „Gyalog mennek?” „Hát igen.” „Adunk egy autót.” Úgyhogy rendőrautóval érkeztem bemutatkozni a későbbi anyósoméknak.

Nem volt egy egyszerű nap, de azért sikerült végig is néznem a koncerteket, nem a lelátóról, hanem a pályáról. Schuster Lórával¹⁹ is sikerült megismerkednem még aznap. Megszólítottam, hogy: „Szevasz, Cintula²⁰.” Összekevertem őket, ugyanolyan magasak és bajszosak voltak. Nekik ez óriási lehetőség volt, talán ettől fogva lettek országosan is ismertek. Ez a találkozás is közrejátszhatott abban, hogy a későbbiekben a Gárdonyi Ifiparkba szinte hazajárt a P. Mobil²¹, kéthetenként koncerteztek ott.

Minden fellépő jó volt, de természetesen a Bergendynek volt a legnagyobb közönségsikere, az 1973-as év az övék volt. Ha nem ment le naponta ötször a rádióban az *Iskolatáska*, akkor megrettent volna a lakosság, hogy mi baj lehet.

A közönség talán a Syrius²² értékelte a legkevésbé, túl összetett zene volt ez a nagyközönségnek. Nagyon vártam őket, mert egy unokahúgom Ausztráliában élt, korábban kint látta őket, és nagyon beharangozta nekem, hogy ez egy zseniális zenekar. Az is volt, de a közönség akkor még nem volt érett az ilyen zenére.

Bálint Csaba:

Hányan lehettek a nézők a fesztiválon?

Kurucz Attila:

Elvileg lehetne következtetni a jegybevételből, ez 20 000 fő körül volt, de az az igazság, hogy a jegyszedők zsebre is dolgozhattak, sokan bejutottak anélkül, hogy a hivatalos jegyeket megvették volna. Akik ismerték a stadion telítettségét 25–28 000 főre saccolták a közönség

¹⁶ Az Ex-Vér 1972-ben Miskolcon alakult rockzenekar, 1975-ben Budapesten egyesült a Sigma zenekarral, ettől kezdve Sigma-ExVér néven léptek fel.

¹⁷ Az Edda 1973-ban Miskolcon alakult magyar rockzenekar.

¹⁸ Nagylaky József az Ex-Vér zenekar alapítója.

¹⁹ Schuster Lóránt (1949) a P. Mobil együttes vezetője.

²⁰ Keresztes Tibor „Cintula” (1944) rádiós műsorvezető, lemezlovas.

²¹ A P. Mobil 1973-ban a Gesarolból névváltozással átalakult rockzenekar.

²² A Syrius 1962-ben alakult, kezdetben beat, majd progresszív rock, illetve dzsessz-rock zenekar.

létszámát. Nem tudtam mindenütt ott lenni, ha hiszed, ha nem, a műsornapon a DVTK emberein kívül a szervezők részéről csak én voltam ott, a többiek maximum nézték a műsort. Összesen nagyjából negyven–ötven rendező volt jelen, és természetesen a rendőrség, szerintem szintén circa ötven fővel és az ifjúgárdisták. De erőszak nem volt, örültem, örültünk is neki. Ezért is idegesít a mai napig, ha azt olvasom, hogy „a botrányba fulladt miskolci rockfesztivál”. Botrány volt, de nem a nézőkkel, hanem Bródy²³ konferanszával, de abból is csak később lett botrány, nem aznap. De itt mondanám el, hogy Bródy ügyében engem ki sem hallgattak mint főszerzőt. Pedig elmondtam volna, hogy nevetséges az egész, én semmi hátsó gondolatot nem éreztem, és a közönségre sem volt semmilyen negatív hatással. Ártatlan hangnemben mondta, amit mondott.

Az, hogy valakik berohantak a főre, ahová ugye nem lehetett volna, mert a DVTK úgy adta oda a helyet, hogy a füvet nem sérthetjük, abból volt egy kis balhé, de azután is én szaladtam be, pedig volt néhány ifjúgárdista is, meg egy DVTK-s rendező kutyával. Ez a Bergendy-koncert alatt volt, a zenekar le is állt, addig nem folytatták, míg ez le nem csendesült. A felpályáig jutottak el, mikor utolértem, majd kizavartam őket. A rendőrök nem avatkoztak be.

Idekívánkozik egy kis történet, csak hogy az akkori naivitásomat felvillantsam. A rendőrségtől sem volt nekem eszemben engedélyt kérni. Gondolom, az ifiház igazgatója megtette, de az is lehet, hogy nem. Mindenesetre előző nap már megjött pár zenész, elmentünk velük a Sport étterembe. Az este során bejött négy rendőr, az egyik egyenesen hozzám fordult. „Kurucz elvtárs?” Na, gondoltam, ennyi. Tudták, ki vagyok. De csak annyit kérdezett: „Minden rendben?” És ennyi volt.

Bálint Csaba:

Nem gondolkodtatok abban, hogy felvételt készítetek a koncertről?

Kurucz Attila:

Nem, sajnós. Az tudtam, hogy az első hangtól az utolsóig rögzítik a rendőrök a koncerten elhangzottakat, ezért nem volt nehéz később Bródy-ügy során reprodukálniuk, hogy mit és hogyan mondott. De ez másra nem volt alkalmas.

Az egyetemi filmes klub is jött forgatni, és a Magyar Televíziótól is kitelepült egy stáb. Amit ma az egyetemi filmklubos verzióként meg lehet nézni a neten, az viszont nem az egyetlen felvétel, készült akkoriban egy harmadik anyag is, de aki azt készítette, az a későbbiekben elzárkózott minden olyan megkereséstől, amikor kértem tőle a felvételt.

Sok fotós is jött, apám, Kurucz János fotóművész volt, ő is végig fotózta az egész rendezvényt, de sajnós elvesztek a felvételek. Apám a kohászatnál dolgozott fotós dekoratorként, 1950-ben vette az első fényképezőgépét, a Fotóművészek Szövetségének is tagja lett, elismert fotóművész lett.

Bálint Csaba:

Milyen volt a másnap?

Kurucz Attila:

Én jöttem el aznap utoljára a helyszínről, pár nap nemalvás után végre kialudhattam magam. De nem változott meg gyökeresen az életem, és idehaza sem változott semmi, több ilyen fesztivál sem lett a következő pár évben. 2003-ban szervezett Pataky Attila²⁴ egy jubileumi bulit, az már tulajdonképpen az Edda köré lett szervezve.

---

²³ Bródy János (1946) Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas énekes, gitáros, zeneszerző, szövegíró.

²⁴ Pataky Attila (1951) rockzenész, 1974-től az Edda Művek énekese, vezetője.

Bálint Csaba:

De gondolom, ezután a fesztivál után azért megnőtt az ázsiód.

Kurucz Attila:

Pár nappal később Demcsik Iván, a Gárdonyi igazgatója hívott fel, hogy szerezzem meg az Omegát²⁵. Jó. Nem ismertem őket személyesen, de szereztem egy telefonszámot, felhívtam Benkő Lacit²⁶, meginvitált magához, szeptember 6-ára sikerült is leszerveznem őket a Diósgyőri Várba. Amíg nem nyitott meg a Gárdonyi szabadtéri színpada, az Ifipark, addig jobbára a Várban voltak a szabadtéri koncertek Miskolcon. Varázslatos helyszín volt, megvolt a hangulata, bár a zenekarok nem szerettek oda felcipekedni.

Ezekután Iván áthívott a megnyíló Ifipark szervezőjének. Végül is erre a helyre gyűjtöttünk pár hónappal korábban a fesztivállal. A Gárdonyi egy régi kastély, a benti koncerteken kétszáz ember fért el, de sokszor négyszázan szorongtak benne, a kastély udvarán nyílt meg a Miskolci Ifipark, a színpadra a kastély egyik ablakán keresztül lehetett kilépni. Nem lehetett ajtót vágni, mert műemléképület volt, a zenekarok ezt szépen megszokták.

Bálint Csaba:

Nézegetve a fotókat, felmerül a kérdés, hogy azokra a vastraverzekre kellett gyűjteni, ami a színpad felett volt?

Kurucz Attila:

Hát, mit mondjak? Azt is a Cementgyár építette támogatásként. Tulajdonképpen csak az udvart térkövezték le betonlapokkal, lebitumenezett, kiemelt táncplaccot alakítottak ki, és kültéri vécéket építettek, amik a mai napig is láthatóak a hely udvarán.

A Gárdonyiban sem volt nagy stáb, tulajdonképpen a jegyszedésen és a rendfenntartáson kívül az ifjúsági park zenekari fellépésekkel kapcsolatos szervezést Demcsik Iván segítségével én csináltam. A rendet kiskatonák tartották fenn, még hozzá félig-meddig hivatalosan. A kiskatonák örültek, mert kaptak enni, inni, kimehettek a laktanyából, és zenét is hallgathattak, cserébe „örizték” a rendet. Nagyon ritkán kellett közbelépniük, szinte önrendfenntartó hely volt a park, mert ha valahol alakult valami balhé, rögtön odamentem, és ha nekem akart volna jönni, aki balhézott, azt a többi koncertlátogató szedte volna szét. Mindenki jól ismert, hálásak voltak a munkámért, és tudták, hogy nem fontoskodom, tényleg csak akkor lépek, ha kell. A rendőrség a lábát nem nagyon tette be ide, mert tudták, hogy felesleges.

Kezdetben a Gemini²⁷ járt hozzánk rendszeresen, de lecserélődtek a P. Mobilra. Miskolcon mindegy volt, a közönség mindenre táncolt, nem volt baj a cseréből, inkább siker.

A P. Mobil szinte házi zenekar volt, de volt egy másik együttes is, akik nálunk a Gárdonyiban játszottak, próbáltak, elvállaltam a mai szóval élve menedzselésüket is. Ez volt a Kötörő²⁸, Slamó²⁹ akkori formációja. ORI-vizsgás zenekarrá akartam fejleszteni őket. Ha az akkor sikerül, akkor szerintem ma nem biztos, hogy ilyen lenne az Edda. De nem sikerült.

A Kötörő a Gárdonyiban próbált, Demcsik Iván adott nekik lehetőséget, hogy próbálhassanak, és még felszerelést is vásárolt, itt láttam őket, és nagyon megtetszettek. A feldolgozások mellett saját dalokat játszottak, némelyiket aztán az Eddától is visszahallottam.

---

²⁵ Az Omega 1962-ben alakult magyar rockzenekar.

²⁶ Benkő László (1943–2020) Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas zenész, billentyűs, zeneszerző, az Omega zenekar alapító tagja.

²⁷ A Gemini 1964-ben alakult kezdetben beat-, majd rockzenekar.

²⁸ A Kötörő a hetvenes években Miskolcon működő rockzenekar.

²⁹ Slamovits István „Slamó” (1953) szólógitáros, énekes, zeneszerző, dalszövegíró.

Aranyosi György³⁰ konzervatóriumot végzett, trombitatanár lett, ő volt a billentyűs. Sokan nem tudják, de ebben az időben Slamovics István Slamó harsonán is játszott, Aranyosi tanította meg rá. Róna György³¹ volt a basszusgitáros, és Türk István³² volt kezdetben a zenekar dobosa, szintén konzervatóriumot végzett, őt váltotta Kerepesi István Füles³³. Türk István ma Svájcban tanít.

Az első munkám velük az volt, mikor Bergendy Pista felkért, hogy szervezzek nekik egy Borsodra, Szabolcsra és Hajdú-Biharra kiterjedő három hónapos turnét, ahová elhívtam előzenekarnak a Kötörőt. Ezt a szervezést úgy kell elképzelni, hogy felhívtam szinte minden települést, bemutakoztam, eldicsekedtem, hogy korábban mit csináltam, és kiajánlottam a Bergendyt, nem volt nehéz, hisz mindenki akarta a zenekart. Az elején a Kötörő egy Csajkával (oroszlós személyes luxus személygépkocsi) közlekedett mindenhová, Slamó egy ismerőséé volt, majd jött egy zöldséges Barkas. Két éven keresztül a kazincbarcikai gólyabálokat is mi csináltuk vendég fellépőkkel.

Róna György valamiért elhagyta a zenekart. Egyetemista volt, volt mivel elfoglalnia magát. Gyuri aztán az Eddában is feltűnt, nem is egyszer, de még Aranyosi is játszott ott valamikor egy pár hónapig. 1975-re sajnos Aranyosi is elment, ezzel megszűnt az együttes. Megpróbáltam folytatni, de nem jött össze, nem voltam zenész, és nem volt, aki Aranyosi után szakmailag összefogja a jelentkezőket. Ha már itt tartunk, Barta Alfonz³⁴ is eljött vagy három próbára, de gondolom nem nagyon tetszett neki a felállás, abba is hagytam utána a próbálkozást. Slamó az Edda előtti években Pestre költözött, különböző kisebb zenekarokban játszott, nagyon szerény ember volt, és most is az. Rángatni kellett, hogy megmozduljon a színpadon, ekkoriban csak állt egyhelyben, amíg a többi felszántotta a színpadot. Ahhoz, hogy elfogadja azt, hogy színpadi ruhát csináltassunk, veszekedni kellett vele. Lett egy ezüst nadrágja, ezüst mellénnyel, de nem szerette. Hatalmas sarkú, rövid szárú csizmákat vettünk színpadi kellékként, Rakamazon csináltattuk a csizmákat. A zenekari fotókat apám fotózta, plakátokat is rajzolt nekünk.

Mikor Demcsik Iván 1976 körül átment a Vasas Művelődési Házba, kaptam egy másik vezetőt a nyakamba, aki nagyon meg akarta mondani, hogy mit és hogyan kellene csinálnom. Ezt nehezen viseltem, hiszen ekkorra én már egy elismert figura voltam miskolci szervezőként. Abbahagytam a szervezést és a „népművelést”, 1975-ben megszületett az első fiam, majd 1978-ban a második, ekkortól a családra koncentráltam.

A zenészekkel való foglalkozást, „népművelést” soha nem csináltam főállásban, nem ez volt a megélhetésem. Az LKM után egy kereskedelmi cégnél helyezkedtem el, már a fesztivál alatt is ott dolgoztam, mi másként, mint üzletkötőként. Majd a Kötörő megszűnése után különböző vállalkozási formákban mint kohásztechnikus acélkereskedelemmel foglalkoztam. Amikor már lehetett, az elsők között alapítottam KFT-t, 2019-ben váltam „nyuggerre”.

---

³⁰ Aranyosi György miskolci zenész.

³¹ Róna György miskolci rockzenész, 1978-ban és 1982-ben az Edda basszusgitárosa.

³² Türk István miskolci rockzenész.

³³ Kerepesi István „Füles” miskolci rockzenész, a LUW és a Kötörő dobosa.

³⁴ Barta Alfonz (1957) az Edda billentyűse 1977 és 1983 között.